

ПОЛОЖЕННЯ **Про земельний податок**

I. Загальні положення

1.1. Земельний податок – це місцевий податок, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету. Земельний податок встановлюється на підставі Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» №71-VIII від 28.12.2014 року та Податкового кодексу України (ст. 269 Розділ XII).

II. Платники податку

2.1. Платниками земельного податку є фізичні та юридичні особи - власники земельних ділянок, земельних часток (паїв), землекористувачі.

2.2. Звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності земельного податку, крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються для провадження господарської діяльності платники єдиного податку.

III. Об'єкт оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування земельним податком є:

- земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- земельні частки (паї), які перебувають у власності.

IV. База оподаткування

4.1. Basisом оподаткування земельним податком є:

- нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого Податковим кодексом України.
- площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

V. Пільги щодо сплати земельного податку

5.1. Від сплати податку звільняються фізичні особи:

- 5.1.1. інваліди першої і другої групи;
- 5.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- 5.1.3. пенсіонери (за віком);
- 5.1.4. ветерани війни, учасники АТО та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
- 5.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

5.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 281.1 Податкового кодексу України, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- 5.2.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;
- 5.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більш як 0,25 гектара, в селищах - не більш як 0,15 гектара, в містах - не більш як 0,10 гектара;
- 5.2.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;
- 5.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;
- 5.2.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.
- 5.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.
- 5.4. Від сплати податку звільняються юридичні особи:
- 5.4.1. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;
- 5.4.2. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

VI. Податковий період

- 6.1. Базовим податковим (звітним) періодом для земельного податку є календарний рік.
- 6.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

VII. Порядок обчислення земельного податку

- 7.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

7.2. Платники земельного податку (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року

подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

Секретар сільської ради

Н.М.Гайдайчук - Н.М.Гайдайчук